

Resolució 3/2020, de 2 de gener

Número d'expedient de la Reclamació: 693/2019

Administració reclamada: Ajuntament d'Arenys de Mar

Informació reclamada: Llicència d'activitat d'un local.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: Atès el caràcter públic del règim d'autorització d'activitats, no sembla que pugui oposar-se a l'accés cap límit legalment establert, ni que s'hagi de considerar prevalent al dret que reclama la comunitat de veïns l'eventual interès privat de la persona afectada, ja que, si exerceix l'activitat d'acord amb la llicència obtinguda de l'Ajuntament, en res el perjudica, sinó ben al contrari, que es faci públic que en disposa; i en cas contrari, el seu interès en què la comunitat de veïns no conegui que realitza una activitat sense llicència no seria legítim i no mereixeria millor protecció que el dret d'accés reclamat. En tot cas, l'Ajuntament no ha invocat ni ha justificat cap motiu per desestimar l'accés dins del termini de què disposava per resoldre previst a l'article 33 LTAIPBG, ni tampoc ho ha al·legat a aquesta Comissió quan li ha estat notificada i traslladada la reclamació, dins del termini de què disposava per fer-ho d'acord amb l'article 33.4 RGAIP, de manera que la sol·licitud d'informació s'ha d'entendre presumptament estimada per silenci per aplicació de l'article 35.1 LTAIPBG, i s'ha d'estimar la reclamació.

Paraules clau: Ajuntament. Comunitat de propietaris. Llicència. Informes. Reclamació contra silenci. Deure de col·laboració.

Ponent: Elisabet Samarra i Gallego

Antecedents

1. El dia 11 de novembre de 2019 va entrar a la GAIP la Reclamació 693/2019, presentada per la presidenta i representant d'una comunitat de veïns contra l'Ajuntament d'Arenys de Mar en relació amb la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita seguir el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 13 de setembre de 2019 la persona reclamant va adreçar un escrit a l'Alcaldesa d'Arenys de Mar en el què exposava que havien constatat la realització d'una activitat comercial en un local de la què la comunitat de veïns no n'hauria estat informada, i sol·licitava: "que s'informi a la comunitat de veïns que represento de l'activitat que es realitza en el local Santa Clara núm. 5 i que es faciliti

una còpia de la llicència d'activitat actual, així com de les particularitats de la referida llicència i, si fos el cas, des de quina data està concedida”.

3. La reclamació, d'11 de novembre, indica que no hauria rebut resposta a aquesta sol·licitud, i justifica la reclamació en la voluntat dels veïns de conèixer si l'activitat que es realitza en aquell local pot tenir risc per a les persones i el medi ambient..
4. El 13 de novembre de 2019 la GAIP comunica a la persona reclamant que ha tingut entrada la seva reclamació i que s'admet provisionalment a tràmit, identifica la persona responsable de la seva tramitació, li indica els propers tràmits que se seguiran i les dades de contacte electrònic, per si vol fer-ne el seguiment.
5. El 19 de novembre de 2019 la GAIP notifica a l'Ajuntament d'Arenys de Mar la interposició de la reclamació i li demana que, en el termini de quinze dies, li trameti un informe que reculli el seu posicionament i actuacions en relació amb la sol·licitud d'accés en què es fonamenta la reclamació, i que li en remeti còpia de l'expedient complet. La GAIP ha reiterat aquesta petició telefònicament en diverses ocasions, sense obtenir la informació requerida.

Fonaments jurídics

1. *Competència de la GAIP, contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública i admissibilitat de la reclamació.*

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *“Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que es presenta en relació amb una sol·licitud d'informació desatesa per una administració obligada per l'LTAIPBG, d'acord amb l'article 3.1.a LTAIPBG.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *“el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”*. De la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”*.

L'article 42.7 LTAIPBG disposa que la Comissió pot sol·licitar els informes i dades que consideri necessàries per fonamentar les seves resolucions. L'article 33.4 RGAIP disposa que les administracions han d'emetre informe i proporcionar la resta de la informació sol·licitada per la Comissió dins el termini màxim de quinze dies, i l'apartat 7 del mateix article disposa que la manca de remissió de la informació o la no emissió de l'informe sol·licitat per la Comissió no impedeix que aquesta continuï amb la tramitació, sense perjudici de les responsabilitats disciplinàries que resultin procedents.

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Manca de col·laboració amb la GAIP

L'Ajuntament reclamat no ha facilitat a la GAIP ni l'expedient relatiu a la sol·licitud d'accés, ni tampoc ha aportat a aquesta Comissió l'informe jurídic en què es fonamenti la seva posició en relació amb

l'accés a la informació que es reclama, incomplint així el deure de col·laboració de les administracions amb la GAIP que estableix l'article 33.4 RGAIP, de conformitat amb el qual les administracions reclamades han d'aportar dins el termini de quinze dies còpia completa i ordenada de l'expedient, un informe sobre la reclamació i tota la informació o antecedents que puguin ser rellevants per a la resolució del procediment de reclamació.

L'article 33.6 RGAIP disposa que la manca de remissió de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeixen que aquesta continuï amb la tramitació, i considerant que la persona reclamant ja s'ha vist perjudicada pel silenci de l'Ajuntament en el procediment previ de sol·licitud d'informació, i que una nova dilació en la resolució d'aquest procediment de reclamació agreujaria injustificadament aquest perjudici, s'ha continuat amb el procediment sense comptar amb l'aportació de l'Ajuntament d'Arenys de Mar, que quedarà igualment vinculat i obligat pel sentit i els termes d'aquesta Resolució.

3. Sobre la informació objecte de reclamació

La informació reclamada es concreta en la còpia de la llicència d'activitat que l'Ajuntament hagi concedit al local ubicat a Santa Clara núm. 5, o eventualment, a la indicació de què no s'ha atorgat cap llicència d'activitat. En aquesta llicència, si existeix, hi constarà la informació que es demana (activitat que s'autoritza i data de concessió).

Aquesta informació és, sens dubte, informació pública als efectes de l'LTAIPBTG (article 2,b) ja que és informació en poder de l'Ajuntament com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions, i per tant, pot ser objecte de l'exercici del dret d'accés. I atès el caràcter públic del règim d'autorització d'activitats, no sembla que pugui oposar-se a l'accés cap límit legalment establert, ni que s'hagi de considerar prevalent al dret que reclama la comunitat de veïns l'eventual interès privat de la persona afectada, ja que, si exerceix l'activitat d'acord amb la llicència obtinguda de l'Ajuntament, en res el perjudica, sinó ben al contrari, que es faci públic que en disposa; i en cas contrari, el seu interès en què la comunitat de veïns no conegui que realitza una activitat sense llicència no seria legítim i no mereixeria millor protecció que el dret d'accés reclamat.

En tot cas, l'Ajuntament no ha invocat ni ha justificat cap motiu per desestimar l'accés dins del termini de què disposava per resoldre previst a l'article 33 LTAIPBG, ni tampoc ho ha al·legat a aquesta Comissió quan li ha estat notificada i traslladada la reclamació, dins del termini de què disposava per fer-ho d'acord amb l'article 33.4 RGAIP, de manera que la sol·licitud d'informació s'ha d'entendre presumptament estimada per silenci per aplicació de l'article 35.1 LTAIPBG, i s'ha d'estimar la reclamació.

4. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i 49 RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix l'obligació de facilitar la informació dins del termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment, i que la desatenció d'aquest requeriment pot donar lloc a l'exigència de responsabilitats en el marc del règim sancionador previst a la mateixa llei. Concretament, a la vista de la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, la desatenció dels requeriments d'aquesta Comissió constitueix una infracció qualificada de molt greu que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG. Amb aquesta finalitat, l'article 49.2 RGAIP preveu que la Comissió n'informi als òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos per l'Administració i que se n'hi faci difusió mentre duri l'incompliment.

5. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal electrònic de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 2 de gener de 2020, resol per unanimitat:

1. Estimar la reclamació i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir còpia de la llicència que l'Ajuntament hagi atorgat en relació amb l'activitat que es realitza al local ubicat a Santa Clara, núm. 5, o la indicació en contrari..
2. Requerir a l'Ajuntament d'Arenys de Mar a que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies

3. Requerir a l'Ajuntament d'Arenys de Mar a informar a la GAIP de l'òrgan o la persona responsable de l'execució d'aquesta Resolució així com de les actuacions dutes a terme per al seu compliment, dins del termini de quinze dies.
4. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta Resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 693/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 2 de gener de 2020

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis donats en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.